

Увод

Човек као биће има ту способност да ради и ствара. Дејством разних фактора животна средина је све угроженија. Температура на глобалном нивоу се повећава, озонски слој је све тањи, воде се све више загађују, природни ресурси се брзо исцрпљују, а количина загађујућих супстанци, међу њима тешких метала, нафте и њених деривата и др. у животној средини је све већа. Утицај човекове делатности на живе организме – лјуде, животиње и биљке је разноврstan и главним делом са негативним последицама. Све последице су резултат спрете великог броја мањих или већих измена на Земљи, којима је нарушено јединство организма и животне средине. Човек није одувек имао велики утицај на своју околину, у почетку је то била потреба за храном а касније је почeo да експлоатише и прерађује сировине које су му потребне за живот и рад. То су били први кораци у покушају да човек потчини природу себи и да њена богатства искористи на што бољи начин. Временом се јављала све већа потреба за технолошким развојем. Човек је почeo деструктивно да делује на живи свет око себе, а то за последицу има стварање услова за сопствено уништење. Примери теже предвидљивих трагичних ефеката деструктивног дејства на животну средину су нажалост све бројнији. Утицај човека на природну средину, прецизније, добио је планетарни карактер, а негативни ефекти постали су забрињавајући.

Технолошки процес производње стакла

Стакло је неоргански материјал, аморфне структуре високих перформанси. Стакло је једнообразан, прозирани материјал, који се добија у сложеном технолошком процесу.

Због својих карактеристика, стакло је релативно чврсто, инерртно, прозирно и биолошки неактивно, а има врло широку употребу у данашњем времену.

Основне сировине за производњу стакла чине:

кварцни песак

сода

натријумсулфат

кречњак и доломит

поташа

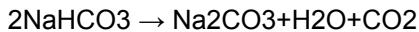
фелдспат

оксиди алкалних и земноалкалних метала: SiO₂, Na₂O, CaO, MgO, Al₂O₃, B₂O₃, PbO, ZnO, BaO.

Кварцни песак је силицијумдиоксид, SiO₂, са нешто примеса, која у стакларској мешавини учествује са око 70%. Квалитет стакла зависи у великој мери од квалитета песка. Добар кварцни песак садржи преко 98% SiO₂ и мало нечистоћа. Оксиди натријума, калцијума, као и мање количине Al₂O₃ и MgO, не сметају док оксиди Fe, Cr, V и Ti дају стаклу непожељно обојење: гвожђе и хром зелено, ванадијум и титан жуто.

Сода је по хемијском саставу натријумкарбонат, Na₂CO₃. То је вештачка сировина, која се добија по Солвејевом поступку, полазећи од куhiњске соли, амонијака и угљендиоксида (из кречњака): NaCl+NH₃+CO₂ → NaHCO₃+NH₄Cl

Добијени бикарбонат се при загревању разлаже на карбонат, воду и CO₂.

Овако се добија тзв. безводна или калцинисана лака сода.

Натријумсулфат, Na₂SO₄, је вештачка сировина, која се додаје мешавини као средство за бистрење или као топитељ. Зависно од тога разликујемо содну мешавину (сулфат само за бистрење), содно-сулфатну мешавину Na₂O се уводи у стакло делимично из соде, делимично из сулфата). За производњу стакла, користи се безводни Na₂SO₄, који садржи 43,7% и 56,3% SO₄.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com